

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: D. Q. T.**, zastoupen Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Labská 17, Děčín, proti žalovanému : **Komise pro rozhodování v věcech pobytu cizinců Ministerstvo vnitra ČR** se sídlem Nad štolou 3 Praha 7, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30.9.2009 , č.j. CPR -6217-1/ČJ-2009-9 CPR-C236,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Policie ČR, služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30.9.2009, č.j. CPR-6217-1/ČJ-2009-9CPR-C236, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Rumburk ze dne 23.3.2009, č.j. CPUL-01566-25/ČJ-2008-0464PD-C, jímž byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 23.7.2008 o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

Odvolací správní orgán vyšel ze zjištění, že žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území ČR byla zamítnuta podle ust. § 87e odst. 1 v návaznosti na ust. § 87d odst. 1 písm. a), dále podle ust. § 87e odst. 1 písm. c) a § 87e odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že žalobce podal žádost o povolení k přechodnému pobytu jako rodinný příslušník občana EU, který sám není občanem EU, a to za účelem sloučení rodiny s nezletilým synem – Š. K. , nar. 15.7.2007. Správní orgán se

zabýval skutečností, zda jsou splněny zákonem dané podmínky pro uznání postavení žalobce jako rodinného příslušníka občana EU podle § 15a odst. 1 písm. b) cit. zákona. Z podkladů správního řízení zjistil, že matka Š. - paní L. K. a nezletilý Š. se žalobcem nebydlí, žalobce nežije se synem ve společné domácnosti, a proto nesplňuje podmínku rodinného příslušníka občana EU ve smyslu citovaného ustanovení. Dále bylo z informačního systému cizinecké policie zjištěno, že žalobce měl na území ČR povolen dlouhodobý pobyt za účelem studia od 18.9.2006 do 17.9.2007 a tento pobyt mu byl ukončen 18.7.2007, jelikož žalobce neplnil účel, pro který mu bylo povolení k pobytu vydáno. Protože žalobce na základě ukončeného pobytu z České republiky nevycestoval, bylo s ním zahájeno řízení o správním vyhoštění dne 12.10.2007 dle § 119 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť pobýval na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. V době vedení řízení o správním vyhoštění byl se žalobcem dne 12.10.2007 sepsán protokol. Do kterého k otázce, zda má nějaké citové vazby, které by mu bránily k vycestování, uvedl, že má svoji manželku, ale nebydlí spolu, neboť nedostali povolení bydlet na stejné koleji, nicméně se s ní vidí každý den a manželství funguje. Správní orgán I. stupně zjistil, že ačkoliv se nezletilý Š. narodil 15.7.2007, žalobce vůbec do protokolu dne 12.10.2007 nezmínil vztah k tomuto dítěti a neuvedl to jako nemožnost svého vycestování z území ČR. Jediný důvod zamezující jeho vycestování z ČR uvedl svou manželku a studium. Správní orgán I. stupně také vyšel z protokolu o vyjádření žalobce ze dne 1.8.2008 a z výpovědi paní K. do protokolu dne 8.8.2008, z nichž vyplynulo, že žalobce nebydlí s paní K. a synem Š. ve společné domácnosti, nikdy spolu nebydleli, jejich vztah netrvá, intimně spolu nežijí, stýkají se asi jednou za 14 dnů. U porodu nezletilého Š. žalobce nebyl a účastníci řízení se také rozporně vyjadřovali k době seznámení, k době intimního soužití, ke zvykům nezletilého Š. v otázce jídla, v tom, kde má postýlku v bytě a k osobním zvyklostem dítěte. Správní orgán také k dožádání ohledně dávek sociální podpory ze sdělení Úřadu práce v Sokolově ze dne 25.7.2008 zjistil, že žalobce byl do rodného listu nezletilého Š. jako otec zapsán až 18.4.2008, a paní K. tento rodný list nedokládala v záležitostech dávek státní sociální podpory dle zákona č. 117/1995 Sb. a v žádostech figurovala jako osamělý rodič. Správní orgán 1. stupně po přihlédnutí ke zjištěným skutečnostem dospěl k závěru, že k zápisu žalobce do rodného listu Š. došlo s cílem získat na území ČR povolení k přechodnému pobytu, čímž je naplněn zákonný důvod pro zamítnutí žádosti dle § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb.

Správní orgán I. stupně dále z informačního systému cizinecké policie zjistil, že žalobce je zařazen do informačního systému smluvních států z důvodu porušení cizineckého zákona v Německu a zamítnutí vstupu do Schengenského prostoru. Tato skutečnost je důvodem pro zamítnutí žádosti dle § 87e odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce se rovněž dopouští obcházení zákona č. 326/1999 Sb. s cílem získat povolení k přechodnému pobytu účelovým zápisem do rodného listu státního občana České republiky.

V odůvodnění napadeného odvolacího rozhodnutí se žalovaný správní orgán vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, který nesouhlasil s posouzením, že k zápisu jeho osoby do rodného listu nezletilého Š. došlo účelově. Žalobce v odvolání namítal, že byly zjištěny skutečnosti svědčící o tom, že žalobce nezletilého Š. vyživuje a uvedl, že s ním žije ve společné domácnosti, přestože shodně s matkou vypověděl, že studoval a bydlel na vysokoškolské koleji a nezletilého 4x až 5x v měsíci navštěvoval. Poukázal na to, že matka má zájem na tom, aby se žalobce staral o jejich nezletilého syna a na jeho výživu přispíval. Podle žalobce je v zájmu nezletilého, aby žalobce mohl pobývat v České republice, starat se o něj a přispívat na jeho výživu. Uvedl, že s matkou nezletilého a s nezletilým synem plánují společnou domácnost. Požadoval, aby se správní orgán znovu zabýval všemi listinnými důkazy a posoudil zjištěné skutečnosti.

Žalovaný správní orgán k uvedeným odvolacím námitkám konstatoval, že pro prokázání, že žalobce splňuje podmínku rodinného příslušníka dle ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona, nestačí, že žalobce s matkou nezletilého pouze plánují vedení společné domácnosti. Nadto vyjádření L. K. nesvědčí o jejím zájmu, aby se žalobce staral o nezletilého syna Š. a nepotvrzuje úmysl sdílet se žalobcem společnou domácnost. Žalovaný pak poukázal na podkladový materiál, jímž je jak vyjádření žalobce, tak vyjádření L. K., sdělení Úřadu práce v Sokolově ze dne 25.7.2008 a z těchto protokolů o vyjádření a ze shromážděných důkazů dovodil, že žalobce nežije ve společné domácnosti s nezletilým Š. K. ani s jeho matkou, čímž nesplňuje podmínku uvedenou v ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, což je důvodem pro zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu podle ust. § 87e odst. 1 v návaznosti na ust. § 87d odst. 1 písm. a). Žalovaný se dále ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobce byl zapsán do rodného listu nezletilého Š. K. s cílem získat povolení k přechodnému pobytu účelovým prohlášením otcovství podle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona. Dle žalovaného tak ze spisového materiálu, který shromáždil správní orgán I. stupně, zcela jednoznačně plyne, že na žalobce nelze ve smyslu ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona pohlížet jako na rodinného příslušníka občana EU.

Dále k důvodům nepovolení přechodného pobytu přistupuje i zjištění z informačních systému vedených Policií ČR, že žalobce byl zařazen spolkovou republikou Německo do informačního systému smluvních států z důvodu zamítnutí vstupu do Schengenského prostoru, což je důvodem pro zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu podle § 87e odst. 1 písm. b) zákona.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě nesouhlasil z důvody zamítnutí jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území ČR s tím, že žalobce ke své žádosti doložil rodný list a osvědčení o státním občanství nezletilého syna Š. a namítal, že v předmětném řízení z hlediska postavení žalobce jako rodinného příslušníka občana EU dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců vyšlo z výpovědí účastníků řízení najevo, že žalobce na výživné nezletilého syna měsíčně přispívá částkou ve výši 1 000 Kč, byť ve společné domácnosti s ním nebydlí. K tomu žalobce poukázal na vyjádření účastníků k otázce vedení společné domácnosti, že žalobce studoval a bydlel na vysokoškolské koleji, nicméně nezletilého 4x až 5x v měsíci navštěvoval. Z vyjádření matky nezletilého pak dle žalobce jednoznačně vyplynulo, že má zájem o to, aby se žalobce staral o jejich nezletilého syna a nadále na jeho výživu přispíval. Žalobce je toho názoru, že je v zájmu nezletilého, aby mohl pobývat v ČR, starat se o něj a přispívat na jeho výživu. Z těchto důvodů nepovažuje za správný názor správního orgánu v tom, že žalobce byl zapsán do rodného listu nezletilého Š. účelově. Žalobce namítal, že řízení je tak postiženo vadami spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy a vyžaduje doplnění.

Z uvedených důvodů navrhl, aby soud pro vady řízení zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný zdůraznil, že účel pobytu, o který žalobce žádal, byl vyznačen jako „sloučení rodiny“. Žalovaný setrval na učiněných zjištěních, že žalobce nesdílí společnou domácnost s nezletilým Š. K. a poukázal na skutečnosti

vyplývající z protokolu o vyjádření žalobce, z protokolu o vyjádření žalobce i paní L. K., které neprokazují vedení společné domácnosti žalobce s nezletilým Š. K. ani s jeho matkou. Odkázal i na další důvod pro zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu, kterým je zařazení žalobce do informačního systému smluvních států z důvodu zamítnutí vstupu do Schengenského prostoru.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. s.r.s. a to v mezích žalobních námitek a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vyšel z následujících právních úprav, která se týká jednotlivých důvodů, pro které nebyl žalobci povolen přechodný pobyt na území České republiky.

Podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. ve znění v rozhodné době rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, kterého vyživuje a se kterým žije ve společné domácnosti

Dle ust. § 87e odst. 1, věty první zákona č. 326/1999 Sb. na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně.

Dle ust. § 87d odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. policie žádost o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území zamítne, jestliže žadatel nepředloží náležitosti stanovené zákonem.

Podle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. policie žádost dále zamítne, jestliže žadatel se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství,

Dle ust. § 87e odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. policie žádost dále zamítne, jestliže žadatel je zařazen do informačního systému smluvních států, nebo

Z podkladů správního řízení vzal soud za prokázané, že osobní poměry zjištěné u žalobce skutečně zakládají důvody pro zamítnutí jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

Předně žalobce ani šetření správního orgánu 1. stupně neprokázali, že by žalobci svědčilo postavení rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona, neboť žalobce sice doložil, že jeho postavení jako rodiče (otce) nezl. Š. bylo založeno souhlasným prohlášením otcovství a zápisem žalobce do rodného listu dítěte, žalobce však nesplnil druhou podmínku postavení jako rodinného příslušníka občana EU, a sice, že žije s nezl. synem ve společné domácnosti.

Správní soudy v souvislosti s přezkoumáváním rozhodnutí orgánů cizinecké policie ve věcech povolení pobytu cizinců na území České republiky již ve svých rozhodnutích (

Městský soud v Praze pod sp. zn. 9Ca 275/2007, publ. Ejk 448/2008 a Nejvyšší správní soud pod č.j. 9 As 6/2010-73, publ. Ej 70/2010) judikovaly, jak je třeba vykládat pojem společná domácnost. V publikovaných judikátech tyto správní soudy vyslovily, že zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky sice neobsahuje legální definici pojmu „společná domácnost“ použitého v § 15a citovaného zákona, nicméně pod tímto pojmem je třeba rozumět domácnost tvořenou fyzickými osobami, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby. Shodně vymezuje pojem „domácnost“ § 115 občanského zákoníku a neexistuje důvod, proč vykládat pojem „společná domácnost“ obsažený ve zmíněném ustanovení zákona o pobytu cizinců odlišně.

V dané věci z výpovědi žalobce i matky dítěte – paní K. zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce v rozhodné době nevedl s nezl. Š. ani s jeho matkou společnou domácnost, neboť s nezl. Š. nebydlí a také neuhrazuje náklady na společné potřeby v rámci trvalého soužití se synem, který je v péči matky. Ostatně ani z tvrzení žalobce uplatněných v odvolání ve správním řízení a v podané žalobě nevyplývá trvalost soužití žalobce a nezl. Š. Žalobce sám přiznal, že s nezl. Š. nebydlí a jen přispívá finančně na jeho výživu. Skutečnost, že matka nezletilého má zájem o příspěvek na výživu svého syna je logicky přesvědčivý, nezakládá však důvod pohlížet na žalobce jako na příslušníka společné domácnosti a pro toto postavení ani nesvědčí tvrzení žalobce, že s matkou dítěte a synem plánují společnou domácnost, neboť tento zájem z výpovědi obou účastníků řízení nevyplývá. Z těchto výpovědí se spíše podává, že oba se občas stýkají, matka má ekonomický zájem na finanční podpoře výchovy dítěte, avšak o současném životě žalobce, a to ani kde bydlí, nemá bližší informace a zejména o soužití se žalobcem či soužití žalobce s dítětem neusiluje. K tomu správní soudy v tomto směru již také judikovaly, že vypomáhání matce s péčí o nezletilé dítě samo o sobě, bez naplnění dalších atributů (trvalost soužití s ostatními členy domácnosti, společné uhrazování nákladů na své potřeby) nelze považovat za vedení společné domácnosti ve smyslu § 115 občanského zákoníku i ve smyslu § 15a zákona č. 326/1999 Sb.

Z uvedených důvodů správní orgány obou stupňů nepochybily ve svých závěrech, že žalobce nesplňuje podmínku postavení rodinného příslušníka občana EU, neboť s nezl. Š. nežije ve společné domácnosti a situaci žalobce i přesvědčivě posoudily jako obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území ČR prostřednictvím účelově prohlášeného souhlasu s otcovstvím k nezl. Š. Účelovost jednání žalobce lze dovodit z pouze občasného udržování styku s nezletilým bez skutečného zájmu a úsilí vytvořit s ním společnou domácnost a z časových souvislostí, vypovídajících o tom, že od narození nezletilého – dne 15.7.2007 až do dne podání žádosti o povolení k pobytu dne 23.7.2008 za účelem sloučení rodiny, žalobce neučinil ničeho, co by vedlo k založení faktického společného soužití se synem, v té době také byl zastaven při nelegálním přechodu hranice do SRN. Není tak důvodná námitka žalobce, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy.

Soud však za neméně podstatný důvod, a to za důvod, který sám od sebe ob stojí pro zamítnutí žádosti žalobce, považuje zjištění správních orgánů, že žalobce je zařazen a veden v informačním systému smluvních států EU jako osoba, již má být zamítnut vstup do států schengenského prostoru. To vyplývá ze sdělení NC SIRENE Německo (viz záznam Policie ze dne 14.2.2008 ve spise), podle kterého byl žalobce dne 14.2.2008, tedy v době, k níž žalobce tvrdí zájem na styk s nezl. Š., zadržen na hranicích se SRN a vrácen do České republiky. Uvedené zcela prokazuje zákonný důvod pro zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu dle § 87e odst. 1 písm. b) zákona a tento zákonný důvod zcela postačuje pro to, aby žádost žalobce o přechodný pobyt na území České republiky byla bez

dalšího zamítnuta. Proti tomuto důvodu zamítnutí žádosti žalobce v podané žalobě nadto neuplatnil žádné námitky

Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze shledal, že správní orgány nepochybily ve svém skutkovém a právním posouzení věci, a proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. podanou žalobu zamítl.

Soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání, neboť k tomu byly dány podmínky řízení dle § 51 odst. 1 s.ř.s. Účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. února 2013

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.